

Umutumuz Mümin Genç

Nureddin Yıldız Hocamız tarafından 22 Nisan 2012 Pazar günü yapılan (174.) Hayat Rehberi
Sohbetidir.

Hamdele-salvele.

Değerli dostlar, aziz kardeşler, her genç Arş'ın gölgesinde Allah'ın gölgelendirdiği insan olmaya adaydır. Her genç; peygamberlerle, sıddıklarla, şehitlerle haşrolmaya adaydır. Hiçbir gencin genç olmaktan kaynaklanan bir eksikliği yoktur; bilakis genç olmaktan kaynaklanan ayrıcalıkları vardır.

Bir gencin Allah'a ibadet etmesi çok daha farklı, çok daha meziyetli olduğu için Resûlullah aleyhisselam Efendimiz, gençken ibadet edenleri Arş'ın gölgesinde gölgelenecek yedi grup insandan birisi olarak önümüze koyuyor. Gençler Allah'a ibadette, yeryüzünde Allah'ın dininin üstün olmasında, yeryüzünde ümmet-i Muhammed'in meziyetleriyle, üstünlükleriyle tek ümmet olmasında ve onları doğuran anne-babaların kabir azabından kurtulmalarına ve cennette bunların sayesinde Allah'ın ecirlerine nail olmaları bakımından milletin de umududurlar.

Gençler annelerinin babalarının da umududurlar. Anne-babalar da gençleri umut olarak görmelidirler. Zaten ümmet-i Muhammed de gençlerine bağladığı umudu ile yarından söz etmektedir. Bir ümmetin gençlerine umut bağlaması, bir ümmetin gençleri üzerinden Allah'ın dininin yeryüzünde ayakta kalacağını umut etmesi de tabiidir. Bir annenin babanın da yeryüzünde ismini devam ettirmede veya ahirete intikal ettiklerinde geride yatırım olarak kendi çocuklarını bırakmış olmayı umut etmeleri de tabiidir.

Yani biz fertler olarak da ümmet-i Muhammed olarak da esasen kendimizden çok geleceğimizdeki, kendimizden sonraki nesle ve bizim bu nedenle önümüzde genç olarak duranlara çok fazla umut bağlıyoruz, bu umudumuzda da haklıyız. Burada tartışılması gereken bir şey yoktur ancak unutulmaması gereken bir şey var: Nasıl bizim gençlerimiz üzerinden planlarımız var, hayallerimiz var, umutlarımız varsa, nasıl ümmet-i Muhammed'in gençler üzerinden umudu canlı kalıyorsa, bu ne kadar gerçekçi ise bunun kadar gerçekçi ve bunun kadar da ciddi bir karşı tarafı var. Nedir o? Şeytanın da bütün umudu gençler üzerindedir.

Nasıl sevgili Peygamber aleyhisselam, kuzeyden güneye kadar bütün dünyada dininin yayılacağını ve onun Peygamberliğine insanlığın teslim olacağını umutla bekliyorsa ve bunu da 17 yaşında Üsame'sine teslim edip gittiye, ona indirilen Kur'an 21 yaşındaki Zeyd'e teslim edilip gittiye... Peygamber aleyhisselamın kılıcı 17 yaşında Üsame'ye teslim edildi ve ona gelen Kur'an da 21 yaşında Zeyd'e teslim edildi. Bu din gençlik dini. 17 yaşında ordulara başkumandan oluyorsun, fetih gerçekleşiyor elinde. 21 yaşındaki delikanlıya da kıyamete kadar Allah'ın kitabı olarak okunacak Kur'an teslim edildi. Elimizdeki Kur'an olarak okuduğumuz kitap -Mushaf- 21 yaşında Zeyd'in yazdığı yani Resûlullah aleyhisselamdan sonra kitap hâline getirdiği Mushaf'tır.

Bu din böyle bir din. Ali'sine emanet etti gitti Resûlullah. Ali 30 yaşına gelmemiştii, Resûlullah onu karşısına alıp "Musa'nın Harun'u vardı, sen de benim Harun'umsun" dediği zaman. Gençlik dini. Gençler üzerinden projeleri olan bir diniz biz. Peygamberimiz böyleydi. Şimdi ihtiyarlar bakkal bile teslim etmezler çocuklarına, ayrı bir konu. 30 yaşına gelmiş, daha süt

çocuğu, evlenmesine gerek yok olur, ayrı bir konu ama benim Peygamberim 17 yaşında ağzı süt kokan çocuklara ordu teslim etti de gitti ordu!

Ağzı süt kokan, değil evlendirmek nişanlanacak hâli bile olmayan Zeyd'ine Kur'an teslim etti de gitti. Bu ümmet 30 yaşına gelmeden önce Peygamber'inin hayalini gerçekleştiren Mehmet'lerin dinidir. 30 yaşına gelmeden Bizans'ın karşısına dikilirsin, Resûlullah aleyhisselamın 8 asırlık hayalini gerçekleştirirsin, böylece Peygamber'in müjdesine nail olursun, henüz de evlilik çağına bile gelmemiş olursun. Daha hâlâ üniversite imtihanına hazırlanacak çağdasın. Ne imtihanı, sur üniversitesini bitirmiş, o arada sur devirmiş, çağ fakültesi bitirmiş başka bir çağa geçmiş adamdı bu ümmetin gençleri!

Şimdi gençlik sadece imtihan kazanmak, sadece okul kazanmaktan ibaret olduğu için bir de haramlar kendisine helal olan bir kimse olduğu için, 20 yaşında, 30 yaşında hâlâ süt kokuyor herkesin ağzı! Bu ne biçim süttür ki 1 yaşında emersin, 30 yaşında hâlâ midende durur! Bu ne acayip süttür. Başta Peygamber aleyhisselam olmak üzere bu ümmetin büyüklerinin hayalleri gençlerinin üzerindedir.

Bunun için Resûlullah Efendimiz 9 yaşında küçücük bir çocuk olan İbni Abbas'ı devesinin arkasındayken “yavrum bütün dünya senin karşında olsa, sen tek başına bile olsan Allah ne yazdıysa o olacak” deyip 9 yaşında çocuğu bütün dünyaya karşı tek başına meydan okuma eğitimine almış. Eğitim bu. 9 yaşındaki çocuğa verdiği eğitim şimdi emekli yaşına gelmiş insanların bile vaazda dinlemeye cesaret edemeyeceği şeydir. Bütün dünyayı karşına al, Allah senin yanında olsun yeter, dedi İbni Abbas'a. Şimdi caminin dışında çok yağmur var, çıkmayın romatizmanız gelir dense iki gün camide mahpus kalır insanlar. Yani iki şemsiyelik yağmuru karşısına alamayan nesil bir de “bütün dünyayı karşına al, korkma” diye Allah'a imanın gerçek yüzünün öğretildiği nesil.

Bu ümmetin bütün umudu 21 yaşında Kur'an'ı omzuna alacak ve kıyamete kadar taşımaya hazır olacak gençler üzerindedir. 17 yaşında şimdi askere gitmek değil, beden eğitimine katılmama için rapor alan gençlerin anlamayacağı şey bu. 17 yaşında iken Resûlullah'ın ordusuna başkumandanlık yapacak adamların dini bu din. Başta Peygamber Efendimiz olmak üzere bütün ümmetin büyüklerinin planı, projesi, hayali budur, böyle idi. Biiznillah kıyamete kadar da öyle olacak ama şeytanın da bütün emelleri gençler üzerindedir. Nasıl devlet belli bir yaştan sonra memur da olsan senden hayır görmem diye zorunlu emekliliğe ayırıyor, şeytan da rahat bırakıyor, sen git karınla yeteri kadar kavga et evde, zaten belanı buldun diyor.

17 yaşında Resûlullah aleyhisselamın ordu teslim ettiği gençlere de şeytan, ordudan daha büyük bir fuhuş ağı teslim ediyor şimdi. O da biliyor ki bir Peygamber, 17 yaşında çocuklara ordu teslim edecek eğitim yaptığı zaman, 23 senede insanlığa veda konuşması yapıp gidecek bir Peygamber olur. Onu o da biliyor ki 21 yaşında imam hatip lisesi mezunu olmak değil 21 yaşında Allah'ın kitabını insanlığa taşıyacak Mushaf hâline getirme seviyesine geldiği zaman gençler, Allah'ın kitabı kıyamete kadar tahrif edilmeyecek, Allah'ın korumasında kalacak kıvamda

demektir. Bunu şeytan bildiği için 17 yaşında fuhuş ordularına kumandan yapıyor gençleri. O da biliyor ki elinde genci olmadığı sürece ihtiyarlarla o işi yürütemeyecek. Onu o da biliyor. O da biliyor ki 21 yaşında fuhuş kitabını, diploma kitabını, arkadaş kitabını buna yazdırırsam ben, geleceği benim olur. O da biliyor.

Bizim sadece kendi emelimiz var, bu genci kabirde bana şefaathçi yapmak istiyorum diye emel umut besliyoruz ama şeytanın da bizden belki bin kat fazla emel beslediğini, aman bir genç kaybetmeyeyim diye çok gayret ettiğini asla unutmamız lazım. Senin emelin var, sen istiyorsun da “madem babası bunu vermiyor, ben de kaydetmeyeyim bunu” mu diyecek şeytan? Sen üstüne durdukça demek ki bu işe yarar diye o da biraz daha fazla yatırım yapacak. Sen çikolata aldıkça o ballı çikolata verecek, sen gezmeye götüreyim oğlum, istediğini yapayım dedikçe o, ben seni uzaya çıkarırım diyecek. Şeytan adam istiyor, ona da abone lazım. Biz umudumuz olan mümin gençleri sadece Kur’an kurslarına göndererek, sadece bir iki kere cuma namazına göndererek, bi’ de karşına alıp bi’ cuma akşamı “yavrum, dedemiz rahmetli çok dindar insandı, biz dindar aileyiz” deyince onun da evliyadan bir evliya olacağını zannedersen senden önce milyarlarca genci ve ihtiyarı tuzaklarına düşürmüş olan şeytan sen anlamadan o çocuğu alır götürür.

Onun da umudu odur çünkü. Çok zeki bu çocuk, deyince nasıl kolejler “parasız bu çocuğu okutalım” diyorlar; şeytan da puanı yüksek çocuklara çok meraklıdır. Onları kandırdı mı toplumu peşinden sürükleyecek. Yani biz ne istiyorsak ya da Peygamber aleyhisselam Efendimiz ne istediye veya Allah bize neyi yol olarak gösterdiyse aynı şekilde şeytan da öbür yoldan aynı davetleri yapıyor. Şimdi sen kızına, oğluna aman seni evlendireyim, oğlum harama batma diyorsun ya, “e bu evlenecek madem bunun abone kaydını düşelim” demiyor şeytan. Evlenme, ben sana kırk tane bulurum. Günübürlük bulurum, senin elini kolunu bağlayacak baban diyor. Bunu açıkça da söylüyor. Gece rüyasında söylüyor. Namaz kılariken söylüyor. Her yerde söylüyor. Yirmi dört saat söylüyor.

Sen anasına dedin ya, bu çocuğa bi’ fısıltı atsana diye. O dedi ki sen söyle, ben çekiniyorum. Siz daha nasıl söyleyeceğinizi düşünüürken o damarlarından girip söylüyor, kulağından söylüyor, gözünden söylüyor. Bin tane, beş bin tane karşı cinsten birisini onun önüne alalı boyalı çıkartıyor. Göstererek söylüyor. Sen anne baba hala nasıl söylemeye karar vereceksiniz? Komisyona havale etmişler, çocuğa evlilik vakti geldiğini söyleyecekler daha. Daha söyleyecekler. Öbür taraftan şeytan kendi çapında nikâhlarını kıydırmış, düğünlerini yaptırmış, internet şifresi kurdurmuş.

O şifre üzerinden sen de giremiyorsun. Yani bu savaş sadece bizim kendi, tek başımıza yapabildiğimiz hâlimizde bir savaş değil ki. Karşı cephe var. Sen hâlâ komisyon kur dur. Bu çocuğun evliliği ile ilgili bilimsel araştırmalar yapıyorsun hâlâ. Öbürü evlendirmiş, işi bitirmiş öbür taraf. Geç kaldın.

Bu sebeple, gençler umudumuz ise eğer... bazılarının umudu olmayabilir, ona diyecek bir

sözüm yok benim. Eğer biz mezara girdiğimizde şerefimizi emanet edebileceğimiz, arkamızdan yaptıkları salih ameller sebebiyle sevaplar bize yağmur gibi gelecek diye umutla beklediğimiz gençler ise, eğer bu ümmetin yarımı, ağlara takılmamış, bağlarda çözülmemiş gençler ise eğer, onların üzerindeki emellerimiz ve projelerimizin 100 bin, 200 bin katını şeytan, üstelik de binlerce yıllık deneyimiyle yapıyor.

Biz ilk defa çocuk babası oluyoruz. Bilemedin beş kere denedin, bilemedin on kere çocuk projemiz oldu bizim. Hadi bizden önceki babamızın, dedemizin, tecrübelerini de aldık. Etti elli çocuk. Hadi sultan Fatih'ten beri bütün çocukları babalar nasıl yetiştiriyor diye bizim de büyük bir proje desteğimiz oldu. 100 bin çocuğun nasıl yetiştirildiğine dair tecrübemiz oldu diyelim. Bir milyon çocukla ilgili test yaptık diyelim. Hadi bilgisayar sayesinde tarihi de canlandırdık, 1 milyar çocuk nasıl yetiştirildi bunu denedik diyelim. Şeytan daha önde. Âdem aleyhisselamdan beri her çocuğun gırtlığına sarılıyor. Her doğan çocuğu damarlarından test ediyor, sen doktora götürüp kan tahlili yaptırmadan, çocuğa o damarlarındaki kanla giriyor. Çok deneyimli, çok güçlü ve profesyonel bir düşmandan çocuk kurtarmaya çalışıyoruz biz.

Gençlerimiz avucumuzda keklik değil bizim. Benim çocuk, nasıl olsa evlendirdiğim zaman evlendiririm. Kıldırttığım zaman namaz kıldırtırım, diye hayal edemezsin. O çocuğu sen mezardayken şefaatçin olarak bekliyorsun, melun şeytan daha hayattayken destekçi, yardımcı, kobay olarak bekliyor. Bu nedenle kardeşler, gençler üzerindeki hayallerimizi gerçekleriyle şöyle bir anlamamız lazım. Bu nedenle şeytana karşı korunmamış genç, şeytanın da onun üzerinde hayalleri bulunduğunu bilmeden eğitime-yönlendirmeye çalıştığımız genç, evlendirmeye, namusunu korumaya çalıştığımız gençler kolay kolay bizim olmayacaktır.

Çünkü biz köylü kafasıyla iş yaparken şehirli cambaz gelip bu çocuğu alacak bizden. Şimdi biz zannediyoruz ki gözünü kapattın mı haram görmez. Gece uyurken rüyasında gördüklerini ne yapacaksın? Sadece göz kapatma meselesi değil bu. Rüya görmesini de engelleyecek hâlin yok ya. Bu nedenle birinci genç yetiştirme taktiğimiz Kur'an öğretmek değildir. Önce Allah'ın yeryüzünde kurduğu savaş düzenine göre düzen kurmaktır. Yeryüzünde Allah'ın kurduğu savaş düzeni karşımızdaki şeytanın profesyonelliğini ve çok büyük bir tecrübeyle bu savaşı yaptığını, bizim de amatörlüğümüzü ve acemiliğimizi bilerek girdiğimiz savaştır.

Asla çaresiz değiliz. Asla ümitsiz değiliz. Mümin genç umudumuzdur, geleceğimizdir. Allah'ın izniyle cennetimizdir. Ama bu savaşı Allah'ın kurduğu düzene göre yapmak zorundayız. Burada tek çaremiz var. Kanunumuz şudur: Şeytanın da karşı cephede bulunduğu bu savaşı kesinlikle Resûlullah aleyhisselamın taktikleriyle yapacağız. Kesinlikle Kur'an-ı Azimü's-Şan'ın öğrettiği taktiklerle yapacağız. En basit örnek olarak söylüyorum: Ashab-ı kiramın gençleri daha sonra, yıllar sonra nasıl yetiştirildiklerini anlatırken Abdullah ibni Cündüm diyor ki: "Önce bize iman aşıladılar, sonra da Kur'an öğrettiler."

Dikkat edin, önce iman aşıladılar. Yani kim aşıladı? Resûlullah aleyhisselam öncelikle

iman aşıladı, sonra Kur'an öğretti. Böylece de mümin olarak yaşadık, bu günlere geldik diyor sahabi. Bakınız, biz ise çocuğumuzun amme cüzünü bitirmiş olmasını bu büyük savaşın yeterli bir taktiği olarak görüyoruz. Mesela "bu Kur'an okumayı da öğrendi, buna rağmen şöyle yaptı" deniyor.

Bu bir savaş değildi ki. Böyle bir taktik sana kim öğretti? Bu çarşaf giydiği hâlde filan rezilliği yaptı deniyor. Hayır efendim zaten bu çarşaf savunma sistemi değildi. Savaş taktiklerinden biri değildi. Tesettürden önce, hafızlıktan önce, ilmihâl bilgisinden önce, hafız ve âlim olan, aziz olan, kahhar olan, kullarını imtihan etmek için dünyaya gönderen Allah'a iman güçlü bir şekilde yerleşmeliydi. Her şeyden önce "biz ve onlar, müminler ve kâfirler, Allah'a iman edenler ve etmeyenler" olmalıydı. İnanlar değil. İnanan kelimesi mümin demek değildir. Allah'a iman eden başka, inanan inanmayalar, muhafazakâr başka.

Bir de batıl oğlu batıl bir kelime daha var: Taassup, mutaassıp bir aile. Çok mutaassıp bir aile. Maşallah, sahabeden kalma zannedersin. Mutaassıp ne demek? Körü körüne bir şeyi tutan demek. İnatçı demek. Mutaassıp aile körü körüne dinine bağlanmış aile demek. Bu aileden kız alabilir misin dendi mi mutaassıp ailedir, alabilirsin. Batı'da gelişen liberalizme karşı Hıristiyanlık da bizim malzememiz olarak kalsın. Pazar günü Hıristiyanlığın olsun, altı gün liberal kafanın olsun diyen anlayışa muhafazakâr deniyor.

Bizde ise iman eden yerine 'muhafazakâr ailedir' deniyor. Neyi muhafaza ediyor? Parayı. Parayı muhafaza ettiği için muhafazakâr aile mi oluyor? Batıl geleneklerini, mezara çaput bağlamayı muhafaza ettiği için mi ona biz muhafazakâr aile diyoruz. Mümin mümin! Mümin aile. Amentü billah. Allah'a iman ettim diyendir mümin. Önce bu kök yerleştirilmeli. Evet, biz müminiz. Evet, bizim evimizde filanca cihaz yok. Çünkü biz müminiz. Biz, biz ve onlar. Biz ve onlar. Yani Allah'a teslim olup Müslümanlığın vasfını hak etmişler ve Allah'a teslim olmadan bedava cennet isteyenler. Cennetin faturasını ashab-ı kiramın ödediği gibi ödeyeceğiz. Onlar Mekke'yi bırakıp gittiler. Onlar can mal verdi gittiler. Bizim zamanımızda da Allah televizyon verip Allah'a gitmemizi istiyor. Bizim zamanımızda da düğün günü her şey açığa çıksın istiyor Allah.

Resûlullah aleyhisselam Efendimiz'in amcası Ebu Talib ve hanımı Hatice anamız vefat etti. Mahzun oldu. Yüreği çöktü. Ağladı Mekke sokaklarında. Allah Yusuf suresini indirdi. Ne alakası var Yusuf suresiyle Hatice'nin? "Bu dava öyle bir dava ki ey Muhammed, bu davanın senden önceki liderleri zindanlarda kaldılar, kuyularda kaldılar. Otuz sene yaşayan babalarına hasret kaldılar. Babalarının gözleri ağlamaktan kör oldu. Ondan sonra Allah'ın makamına erdiler" demek için amcası ölen, hanımı ölen Peygamberimiz Efendimiz'e Allah, ilk olarak "Ne kahrediyorsun kendini ki, iman etmeyecek bu adam işte" diye Ebu Talib için ayet indirdi.

Öyle sen istiyorsun diye herkesin iman edeceği yok, diye rest çekildi ona. Ondan sonra da Yusuf suresi indi. Ondan sonra Nuh aleyhisselam anlatıldı. Lut aleyhisselam anlatıldı. Çünkü bedel ödeyeceksin. Bedelsiz öyle 'muhafazakâr Müslüman'lık yok. Nerede muhafazakâr

Müslüman? ‘Mutaassıp Müslüman.’ Futbol takımı mı tutuyorsun? Mutaassıpmış! Mümin, mümin! İşte çaresiz, Mekke sokaklarında kovulmak, dövülmek, hırpalanmak, arkadaşsız, kardeşsiz kalmak ortamında tek bir destekçin olan hanımın var, o ölüyor. Öbür destekçin Ebu Talib ölüyor. Ayazda ortada kalıyorsun. Sana kuyudaki peygamberini gösteriyor Allah örnek olarak. Kuyudakine bak bir de. Sen hiç olmazsa Mekke'de Şiba vadisindesin. Koca vadi senin hiç olmazsa. Gökyüzünü görüyorsun. Orada gökyüzünü göremeden duruyor kuyuda. Zindanlarda gökyüzünü değil, insan da görmeden yaşadı demek istedi Allah Teâlâ.

Biz yeryüzünde tek başımıza, yarın mübarek mümin bir nesil yetiştirmek istiyoruz. Bunun için neler yapmamız gerekir dediğimizde bir numaralı iş: Düşmanımız olan şeytanı Allah Teâlâ'nın çok güçlü bir donanımla karşımıza çıkardığını ve kesinlikle korsan olmadığını, çok planlı projeli, milyarlarca deney yaptıktan sonra benim beş yaşında çocuğumu kucağına aldığını bilerek bu savaşı yapacağız. Ama Allah bizi naçar bırakmıyor. Size de taktik öğretiyorum diyor. Önce kalplere, üzerinden tanklar geçse bile ezilmeyecek iman koyacaksın. Bu imandaki fedakârlığı çocuk göreceksin. Anayı, babayı, toprağı, diyarı, malı, mülkü Allah'a iman uğruna nasıl yok saydığını ve nasıl hiç saydığını göreceksin evladın. Bu fedakârlığı göreceksin.

Hele seni İbrahim aleyhisselamdan hatıra kalan Kâbe'nin bulunduğu Mekke'yi bile terk edip Allah için yolu yordamını bilmediğin, üstünde gömleğin bile olmadan güneşin altında bir sürü şehirler kat ederek giderken, hicret ederken görsün çocuğun. Merak etme, o da kısa bir zaman sonra gelip bu hak kervanına katılacak. Sen önce imanı ispat edeceksin. Müminlerden olacaksın müminlerden. Tuttuğu takımın kazanacağına inanan inananlardan değil. Mümin olacaksın. Allah'a iman edeceksin. Delikanlı olacaksın. Allah da senin imanını arttıracak.

Delikanlıca Allah'a iman ettiğin görülünce Allah da senin önünü açacak o zaman. Bazen muhafazakâr mısın, mutaassıp mısın, çok dindar mısın, mümin misin? Mümin misin?

Demek ki birinci planımız ve şeytana karşı tahkimimiz, Kur'an ezberletmekle değildir. İmanı kökleştirmektedir. Bu imanı kökleştirme de “Âmentü billâhi ve melâiketihî” hadi topluca, “Âmentü billâhi ve melâiketihî...” Bu çocukça da bir iş, büyükçe de bir iş. Bundan ötesi var bunun. Filan çeki ödemediğin gün “ve melâiketihî” hah, “ve melâiketihî.” Çeki bugün ödemedin. Hapis cezası da kalktı. “Ve melâiketihî” kalktı mı? Dügün günü “ve melâiketihî” Misafirler geldi, akrabalar, bayram seyran, herkes serpilmiş oturuyor. Haremlik selamlık Osmanlı geleneği! “Ve melâiketihî?” O da mı Osmanlı geleneği? Melekler bu manzaraları kaydetmiyorlar mı? Nerde “ve melâiketihî?”

İman kökleşecek. Ezberlenecek değil. Haydi bir koro yaptın mı? Koro kolay. Ama “ve melâiketihî” nerede? Hani melekler? Hani misafirlerden daha değerli melekler? Sofrada şüpheli şey görüldü. Hani “ve melâiketihî” bu lokma ağza gitmeden önce? İmanın kökleşmesi başka bir şey. Birinci yolumuz bu. Köklü bir imana çocuklarımızı hazırlayacağız. Ondandır da gençlerimize analar, babalar, hocalar olarak da umut bağlama hakkımız olacak.

İkincisi de kardeşler, sebepleri ortadan kaldıracaktır. Takatimiz kadar. İnterneti imha

edemezsin. İnterneti dünyadan kaldıracak gücün yok. Tesettür giymeyenler İstanbul sokaklarında dolaşamaz diye kendi başına kural koyamazsın. Ama seni Allah, bütün takatini sebepleri kaldırmak için uğraşırken görmelidir.

Şimdi bir örneği hepimiz evlerimizde ve iş yerlerimizde, mümin olarak yaşadığımız yerlerde kendimize ‘acaba neresindeyiz bunun’ diye inceleyeceğimiz bir numune olarak alalım. Kardeşler, Resûlullah aleyhisselam Efendimiz bir kere hac yaptı. Dolayısıyla o haccına ait hatıralar, bilgiler bütün Müslümanlar’ın yaptığı haccın temel kaynağıdır. Çok ince ayrıntılarına kadar haccının bilgileri bize ulaştı. Âlim-i Nebi Talip radiyallahuanh, bir hatırasını naklediyor. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz’in haccına ait. Diyor ki, “Resûlullah aleyhisselam Arafat’ta vakfe yaptıktan sonra Müzdelife’ye geldi.” Müzdelife’den sonra bildiğiniz gibi Mina’da taşlama var. Sonra da kurban kesme var. “Taşlama yapıldı.” Nerde? Resûlullah Efendimiz ihramlı. Ashab-ı kiram da onlarca sahabenin etrafında ihramlı. Gökten yere dek ne kadar melek vardı orada? Göktekiler nasıl o manzarayı seyrediyordu? Bunu hiç tahmin etmek de mümkün değil. Öyle bir sahnedeyiz. Bir hacı amcanın hac hatıraları değil bu. “Gittik, zenciler ayağıma bastı. Bi’ tane patlattım, korktu...” Böyle hatıra anlatmıyorum. Arş’tan seyredilmiş, Âlim-i Nebi Talip radiyallahuanhın gördüğü sahneyi anlatıyoruz şimdi. Tirmizi’den hadis-i şerif bu. Sahih hadis-i şerif.

Efendimiz aleyhisselam, hayvanının kesileceği yere doğru giderken -Efendimiz’in amcası Abbas’ın büyük oğlu var: Fadl. Yakışıklı bir delikanlıymış.- Fadl’ı devesinin arkasına almış. İki kişi binmişler deveye. Efendimiz devenin önünde, Fadl da arkasında. Kadının biri yolunu kesmiş. “Ya Resûlallah, bir sorum var demiş. Efendimiz “Nedir?” buyurmuş. “Babama nasip olmadı, bu haccı yapmadan öldü. Ben gelip seneye babamın yerine hac yapayım mı?” diye sormuş.

Şimdi tam bulunduğum şu konumu devenin üstünde kabul edin. La teşbih velâ temsil. Karşımda devenin yularında da bir kadın soru soruyor. Kadının kucağında da çocuk var. Ne soruyor? Babam öldü, ona hac nasip olmadı. Onun yerine hac yapayım mı, diyor. Bu soru önemli değil. Bir soru soruyor. Efendimiz’in yüzüne bakıyor. Fadl da Efendimiz’in arkasında. Devenin üstünde. Arabanın arka koltuğunda diyeyim hadi. Deve nedir bilmeyen vardır şimdi. Amcası Abbas da yanı başındaydı Efendimiz’in. Efendimiz’in akrabasına, amcasına saygı hürmetinin ne olduğunu herhâlde anlatmaya gerek yok. Kadının sorusuna cevap vermeden Efendimiz geri dönmüş, Fadl’ın kafasını ters tarafa çevirmiş. Kadına da “babanın yerine hac yapabilirsin” demiş, gitmiş. Abbas amcası Efendimiz’e, “Ne yaptın ya Resûlallah, oğlumun kafasını koparıyordun?” demiş.

“Ne oldu burada? Ne yaptı oğlum sana?” demiş. “Amca görmedin mi, genç bir kadın, kucağında çocuk var ama genç bir kadın. Genç bir delikanlı. Şeytan aralarına girer de başımız belaya girer, fitne olur diye korktum. Onun için kafasını çevirdim öyle” buyurmuş.

Ne konuşuyoruz arkadaşlar? Haydi bir teknik soru. Kaç trilyon melek vardı orada o esnada? Bırak bunu, hepsi ihramlılar. Hepsi ihramlı! Fadl da ihramlı. Resûlullah da ihramlı,

amcası da ihramlı, kadın da ihramlı. Ve kadının kucagında da çocuk var. Ne diyor? Şeytan aralarına girer diye korktum, diyor. Herhâlde Fadl babasının yanında, Peygamber'in yanında kadına göz mü kırpacaktı? Yoksa kalpleri bozuk bir nesil miydi onlar? Hani şimdi herkesin kalbi temiz ya! Yoksa Fadl'ın ağzı süt kokmuyor muydu o zamanlar?

İşte mümince mantık. İşte Peygamber aleyhisselamin savaş taktiği. Kardeşler, bir ilahiyat fakültesinde bugünkü ortamda 500 öğrencinin 450'si bayan. Belli bir sıkıntıdan dolayı bayanlar ilahiyata yöneldiler, biliyorsunuz. Hadi 350'si, hadi olsun 250. Ve bunlar aynı merdivenleri kullanıyorlar. Aynı dersaneleri kullanıyorlar. Bayanlar da mübarek, düğüne hazırlanır gibi hazırlanıp okullara geliyorlar. Bu gençlerin gözlerinde de sürme yok. Perdesi yok gözlerinin. Bir liseyi düşünün, 16-17 yaşında bir genç kız bir genç erkekle beraber beden eğitimi dersi yapıyorlar. Bu ortamda bulunan gençleri düşünün. Bir de ihramlıyken Resûlullah'ın yanında Fadl'ın kadınla şeytanın araya girme tehlikesiyle bulunduğu ortamı düşünün. Ve gençler, gelecekte umudumuz bizim.

Bir de o, Allah'ın sayısını bildiğinden başka kimsenin bir tahminde bulunamayacağı meleklerle beraber biraz önce Arafat'ta vakfe yapıp melekken bir kere daha melekleşmiş olan Fadl bin Abbas radiyallahuanh ve o kadıncağız, Resûlullah'ın da bulunduğu bir ortamda bir dakikalığına fetva soruncaya kadar risk taşıyorlardı da bir evdeki akraba sohbetinde gencecik kızlarla gencecik erkek teyze çocukları, amca çocukları hiç mi risk taşıyorlar? Biz nasıl haremlik selamlık Osmanlı geleneğidir deriz! Sonra nasıl şeytana lanet ederiz? Sebepler elimizle yaşatılmamalı. Koparmadığın bu dikene basacaksın sonra. Bu ayrık otunu koparmazsan tarlan onunla dolacak. Gerçekçi olmak zorundayız.

Arafat'tan dönmüş, melekken melekleşmiş, bir kere daha melekleşmiş, Peygamber'in amca çocuğunun üzerinde elbise yok. Arafat'tan gelme ihram var. Ve şeytan taşlamaktan geliyorlar. Şeytan taşlamaktan geliyorlar. Peygamber aleyhisselam Efendimiz biraz önce taşıdıkları şeytanın aralarına girmelerinden söz ediyor. Ama benim hacı amcamla hacı teyzem Mekke'de kardeş oldukları için aynı mutfağı rahatça kullanabiliyorlar. Bir sakınca olmuyor. O zaman kalbi çok bozuk bir nesil vardı demek ki! Şu kalp bozukluğu var ya. Bu kardiyojinin anlayacağı bir bozukluk değil herhâlde. Sıkıntımız var kardeşler. Çok büyük umutlarla nesil yetiştiriyoruz ama bina yapmak için. İstedüğün lüks binayı yaparız, hiç sakıncası yok!

Şu örneği bir nolu örnek olarak koyalım. Ebu Said el-Hudri radiyallahuanh. Sahabeden. Ebu Davud'dan bir hadis-i şerif daha naklediyorum. Diyor ki: "Bir gün Resûlullah'ın yanında oturuyorduk. Genç bir kadın geldi. Şikâyetim var ya Resûlullah, dedi." Nedir şikâyetin, diye sormuş. "Saffan bin Muaffel kocam benim" demiş, "benim namazıma ve orucuma engel oluyor." "Nasıl olur?" Saffan sahabe. "Namazına nasıl?.. Çağır onu." buyurmuş. Saffan gelmiş. "Saffan bu karın ne diyor senin, sen bunun namazına engel oluyormuşsun? Orucuna engel oluyormuşsun öyle mi?"

"Evet ya Resûlallah. Biz yeni evlendik, gencim, bu bir namaza duruyor, okuduğu belli

değil. Kur'an'ı baştan sona okuyacak... Yahu kısa bir süre oku bir seni göreyim..." Namazda cinsel duygularla bakamıyor hanımına şimdi. E karı da namaza sığınmış, idamından önce bol bol vakit kazanmak için çalışır gibi. Tutuyor iki uzun süre okuyor. Dönmüş Efendimiz, hanıma buyurmuş ki "Be kadın, bir süre bütün insanlığa yeter."

Nesine gülüyoruz anlayamıyorum arkadaşlar, nesine gülüyoruz? Çok mu uydu bize bu örnek, yoksa ashab-ı kiram uçuk insanlar mıydılar? Öbür şikâyeti de kadının, "Orucuma engel oluyor" demiş. Saffan, sen oruca engel oluyor musun, buyurmuş. "Ya Resûlallah" demiş, "biz yeni evlendik, ben taptaze delikanlıyım, gece yorgun olup yatıyorum, gündüz bu bana kadın olarak lazım, her gün oruçlu" diyor, "ben de tutma oruç diyorum." Dönmüş, buyurmuş ki "Bir kadın, kocası izin vermeden nafîle oruç tutmasın."

Ne alakası var hadis-i şerifin bizimle? Bir süre yeter bütün insanlığa. Uzatma namazını, kocanı okşa diyor, namaz dinin direğidir, diyen Muhammed aleyhissalatu vesselam. Çünkü çok namaz kılasan bu adam bir gün sana gelip diyecek ki "Şey... aslında Allah ikinci evliliği boşuna helal etmedi..." O zaman sen sinirinden namazı bırakacaksın. Tedbir, tedbir! Peygamber kafasına göre tedbir! Oruç, ramazan orucu hak, ramazanın kazası hak, nafîle oruç kadınlıktan sonraki düzeyde bir hak. Yahu bir gün oruca Allah'ın verdiği sevap nedir? Reyyan kapısından cennete girmektir. Demek ki genç bir kadının, şehvet bombası gibi kocasını itfaiye gibi susturup oturup temiz bir mümin olarak işine göndermesi, Allah için İslam'ın beş temelinden birisi olan oruçtan daha değerli Peygamber'ine göre.

Ama sen, misafirin için hazırladığın yemek sürecini, filanca akrabaya bilmem ne sürecini, saatlerce süren telefon internet sürecini kocanla kadınlık düzeyindeki ilişkiyi onunla barikat olarak engelleyecek şekilde kullan, sonra da şeytan kocanın kalbine girsin, onu başkalarına yönlendirsin, sen ondan sonra internetten birisine kapıldı de. Vallahi internetten değil o, senden, senden! Duymadın mı Peygamber ne dedi Saffan'ın karısına: "Bir süre insanlığa yeter." dedi. Hâlbuki bana gelse ne derdim? Be Saffan, utanmıyor musun kadın Kur'an okuyor, daha ne istiyorsun, namaz kılıyor daha ne istiyorsun? Kadın internete mi baksın? Kadın televizyona mı baksın? Ne güzel işte oruç tutuyor... derdim ben herhâlde. Ama bu hayat gerçeğine uygun değil. O takva kadın var ya, şu gün üstüne tutulmaz, bugün tutarsan çocuk sakat olur, bugün tutarsan âmâ olur, bugün tutarsan şöyle olur. Görürsün ne zaman nereyi tutar kocanda o zaman!

Hayat böyle yürümez. Kör Müslümanlık değil Allah'ın bizden istediği. Umut bir genç istiyorsun sen. Çocuğu Fadl gibi korumadığın bir ortamda karşı cinsin içinde bırak, ondan sonra mücahit ümmet ordusu gelsin! 17 yaşında ona bakkal bile teslim edemezsin sen. 21 yaşında onu sen Kur'an'ı kıyamete kadar koruyacak bir sistemi oluştur diye bir medreseye de gönderemezsin. Tedbirleri almak zorundayız. Ümmetimizin umudu bu nesildir. Bu nesli de savıp biz böyle piyasada rezil rüsva bir ortamda bıraktıktan sonra Allah'ın huzuruna nasıl çıkarız? Düğüne götürüyorsun genç bir kızı, düğünden döndüğünde kıyafet yasalarıyla karşına çıkıyor. Ne işin var düğünde senin kardeşim? Gelinle düğüne davet edilenlerin neredeyse aynı kıyafetleri giyenlerin gittiği düğün gidilmesi caiz olmayan düğünlerdir. Akriban da olsa ağabeyin de olsa, ablan da

olsa böyle düğüne gidilmez. Ben senin gönlünü yapmak için geleceğim düğünde nefsimi ve çocuklarımı cehenneme sürükleyeceksem, düğününe de gelmem, hiçbir şeyine de gelmem senin. Tutar çocuğumun kafasını öbür tarafa çeviririm, aman şeytan bununla öbürünün arasına girmesin diye.

Burada maddî sebeplere örnek olarak Fadl radiyallahuanhümayı örnek verdik. Manevî sebepleri şeytana alet etmemek için de bunları örnek verdik. Hanım tarikata girmeli mi? Kadın dışardaki tefsir derslerine katılmalı mı? Bu hocaya sorulmaz, kocaya sorulur. Kocasının açısından sıkıntı yoksa, gerçi “aman ne ders buluyorsan katıl, helal-i hoş olsun” deyip adam kendini kurtarmaya çalışıyor da olabilir. Kaçmağına ruhsat oluşturmaya çalışıyor olabilir. Allah görüyor. Basir ve Alim Allah. Kimin neye ne dediğini Allah biliyor o zaman.

Hani Nasreddin Hoca'ya karısı demiş:

-Hoca ben kime görüneyim, kime görünmeyeyim, mahremim kim? Hoca da

-Bana görünme de kime görünürsen görün, demiş. Şimdi git bütün tefsir derslerine git, hem de uzak şehirlerdekilere git der. Ama Allah var. Öyle bir Allah var ki gözler onu çevirip bakıp göremiyorlar ama o, gözleri bile görüyor. Öyle Allah'ım var benim.

Umudumuz, mümin gençtir kardeşlerim. Ben bir genç istiyorum, nasıl istiyorum biliyor musun? Peygamber'im benim, o genci bana tarif ederken ne dedi? Bir genç ki; forslu ve paralı bir kız, kendiliğinden ona canını emanet etmek istiyor. O da “ben Allah'tan korkarım, çek git kız, çek” diyor. Arş'ın gölgesindeki genç işte. Bu Peygamber'in anlattığı hikâye mi? Değil efendim, değil. Üniversiteli, diplomalı, babanın da fabrikası olan bir kız mesaj gönderdiğinde cevap olarak “Ben Allah'a iman ederim.” diyen gençtir, bu genç işte. Bu genç, o gençtir. Hangi genç? Zengin kız, forslu kız, diplomalı, kimyager, doktor... Erkek onun peşinde dolaşacakken, o erkeğe mesaj atıyor, mail atıyor da erkek ona cevap bile atmıyor da arkadaşına diyor, “deyin buna ben müminim, Allah'tan korkarım.”

Al sana cennetteki genç. Öp alnını, öp elini, sarıl, kucaklaş cennetlik diye. Kız için de böyle, erkek için de böyle. Yakışıklı, forslu, diplomalı genç. Üniversitede Allah hatırlandığında mümin olur insan. Fabrikada banka müdürü ayağına geldiği zaman, iman ettiğin aklına gelecek ki, mümin olacaksın. Bu da, bu da ikinci sebebin ayrıntıları. Yani biz maddî ve manevî savaşımızı Peygamber boyutlarıyla bakarak yürüttüğümüz zaman bu savaşı kazanırız diyoruz.

Üçüncüsü de kardeşler; umudumuz olan genç nesle, neyi umut ediyorsak o aşığı yapacağız. Şeftali için armut aşısı yapılıyor mu? Sultan Fatih olarak görmek istiyorsun ama hep erat kadrosunda tutuyorsun. Çocuğu âlim görmek istiyorsun, Latince'den bir türlü kurtaramadı çocuk senin yüzünden. Latince'ye taptırdın ama ‘Şeriat âlimi olacak inşallah.’ Ne istiyorsan, 1 yaşından itibaren demiyorum, anasının rahmine düştüğünden itibaren de demiyorum, nasıl çocuk istiyorsan ona göre bir ana bul, ona göre bir hamilelik yaşasın, ona göre bebeklik, ona göre çocukluk, ona göre delikanlılık yaşasın. Çocuklarımızı serseri çocuk yerine koyduktan sonra

büyük adamlık bekleyemeyiz onlardan.

Yine Peygamber aleyhisselamdan örnek vermek istiyorum kardeşler. Yine Buharî ve Müslim'den çok önemli bir hadis-i şerif. Peygamber nezaketi, Peygamber pedagojisi, Peygamber eğitimi ve sünnet, ve sünnet, ve sünnet.

Sağ tarafında veya sol tarafında İbni Abbas var. Amcasının oğlu, ümmetin en âlim insanı. Ve önünde de Ebu Bekirler, Ömerler var. Bir tas süt hediye getirmişler. Sütü çok severdi aleyhisselam Efendimiz. O tasta bir yudum içtikten sonra, herkes görüyor manzarayı diye herkes birer yudum içsin diye düşünmüş. Bu da sünnet zaten. Sigara içmeyen biriye oradaki, herkesle paylaşmak sünnet zaten. Sigara içen birinin içtiğinden bir daha bir şey içmek gerekmez, o zaman sünnet biter; sağlığımız sünnetten önemli bizim. Protestomuz da farz zaten.

Yanı başında İbni Abbas var, 7-8 yaşlarında bir çocuk. Dönmüş buyurmuş ki Peygamber Efendimiz, “Yavrum” demiş, “bu sütü sana da vereceğim ama burada büyükler, amcaların var, onlara vereyim, gerisi sana kalsın, izin verir misin?” İzin verir misin? İbni Abbas da düşünmüş ki şimdi tasın içindeki süt mühim değil, kendisi içtiği yere dudağı değdi, ilk tası alan dudağını oraya değdirecek, asıl bereket orada, sütte değil. “Ya Resûlallah” demiş, “Allah’ın bu nasibini kimseye bağışlayamam, ver şu tası” demiş. 7-8 yaşlarında bir çocuk. Şimdi elinin tersiyle bir tane vurup duvara yapıştırılacak çocuk işte. Büyüklerin yanında böyle bir şey yapılır mı hiç. Büyüklerin konuşmasına çocuğun sokulması bile ayıp bizde. Büyükler konuşuyor, sus! Çocuk, çok soru sordun!

Ama Peygamber’in senin, koca Ebu Bekir’in önünde çocuğa soru sormuş, izin istemiş, hakkını verir misin diye. Neden? Çünkü Kur’an müfessiri yetiştirmek istiyordu İbni Abbas’ı. Milletin önünde horlanmış bir çocuktan Kur’an müfessiri olmaz. Onuru olmayan çocuk Kur’an gibi bir kitabı tefsir edebilir mi! Onuru yok çocuğun onuru. Çocuklarımızı ne görmek istiyorsak; amele, sırtından tenekesi eksik olmasın, 1 yaşında bağla sırtına küçük bir peynir tenekesi, öyle yürüsün. Ne görmek istiyorsun? Lider, önünde yürüt onu. Yavrum öne geç, sen Fatih olacaksın de. Uygulamasını görsün çocuk. Latince gibi öğretip durma ona büyüklüğü.

Kardeşler, çocuklarımızın, gençlerimizin dik duruşlarını istiyoruz. Ömer bin Hattab radiyallahuanh, bir gün bir delikanlı görmüş, delikanlı yürüyor, sallanarak yürüyor, çağırması onu: “Oğlum hasta mısın sen?” Yoo, iyiyim demiş. Elinde çubuğu var, sırtına vurmuş, dik yürü, dik yürü, mümin gençsin demiş. Yolda yürüyüş bile vakarlı olacak. Mümin genç, umudum, ümmetimin geleceği, insan nevinin orijinal uzantısı. Yürüyüşü bile vakur olacak. Benim gencim İbrahim’dir. Kim bu putları parçaladı, dendiğinde ne cevap vermişlerdi? “İbrahim diye bir delikanlı.” Demek ki put parçalamak delikanlı işidir.

Ashab-ı Kehf 60 yaşında, ihtiyar, emekliliği gelmiş, saraydaki görevleri bitmiş kişiler değillerdi. “İman etmiş gencecik delikanlılardı.” Biz göklerin ve yerin Rabbinden başkasının önünde boyun eğmeyiz, diye başkaldırdıkları zaman gençlerdi. Ümmetin umudu gençliktir, bu gençliği şeytana karşı korumak zorundayız. Maddî manevî tespitlerimizi, taktiklerimizi Kur’an’ın

ve Peygamber aleyhisselamın tembihlerine göre yapmak zorundayız.

Aksi takdirde düşman çok güçlü. Böyle uyduruk hikâyelerle, işte şu kadar bu okuyarak, bu kadar da bu okuyarak genç yetiştirilmez. Bu kadar şu uygulanarak, bu kadar bu uygulanarak mücahit yetiştirilir.

Velhamdülillâhirabbilâlemin.